

KATECHETIKAI BESZÁMOLÓ

Egyházmegyei Közgyűlés 2022.Tiszaladány

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Olyan év van mögöttünk, amelyre ha visszatekintünk, joggal mondhatjuk, hogy történelmi idő, és különös kegyelme az Úrnak, hogyha hálaadással tudunk visszatekinteni, mert „mindeddig megsegített minket az Úr”! Így kezdtem tavaly is a beszámolót, és még most sem kezdek másként... Rendhagyó módon történt sok minden az elmúlt évben is a katechézis területén is. Az egyházlátogatói jegyzőkönyvekből 70 adatlap érkezett meg. 11 gyülekezetben nincs semmilyen hitoktatás, ami azt jelenti, hogy nincsenek már intézmények, és gyermekek, sem akikkel a gyülekezetben foglalkozni lehetne.

2021-ben óvodában 783,- 115 fővel több, mint tavaly - iskolában 2941 fő, - 232 fővel több az előző évnél... Gyülekezetben 368 – 50 fővel kevesebb, mint tavaly gyermek vett részt hitoktatásban. Gyermek istentisztelet 10 gyülekezetben van 141 gyermek számára, ez 12 fővel több az előző évnél

Konfirmációi előkészítőre 210 fő járt. Ifjúsági alkalom 6 gyülekezetben volt 77 fiatal részvételével, ez sajnos 19 fővel kevesebb, mint tavaly. Hordozzuk imádságban a fiatalok és gyermekek között végzett munkát. Kérjük Istenünk áldását a Lélek munkáját, hogy a mag, amit hitoktatók, lelkipásztorok elvetnek, növekedjen, és meghozza a maga gyümölcsét majd idejében. Aki a mindennapokban gyakorolja hivatásának ezt a részét tudja, hogy mennyire nehéz, és válik egyre nehezebbé évről évre. Aki több éve, évtizede szolgál, gyermekek között tapasztalja, hogy mennyire átalakult a hitoktatás. Azok a módszerek, amikkel minket tanítottak, és mi kezdtük a szolgálatot, már nem működnek. 2021 is a járványhelyzetről szólt, és ezzel együtt az online oktatásról. Ami nagymértékben próbára tette a családok, az intézmények, és a gyülekezetek életét is.

Az előző évhez képest talán kicsivel több program volt tervezhető és kivitelezhető gyülekezeteinkben, bár többnyire ezek ünnepnapokhoz kapcsolódtak. 26 gyülekezetben volt nyári táborhelyben, illetve néhány helyen máshová szervezték ezeket. 14 helyen vannak bibliaórák, női kör, vagy egyéb hitmélyítő alkalom.

Ami a további nehézségeket, kéréseket, igényeket illeti csak érintőlegesen, mert azt tapasztalom, hogy a kedves kollégák oda írtak valamit 5-10 éve, aztán azóta másolják... így nem látom értelmét ennek az egésznek. De ha mégis ki kell emelnem valamit... akkor kérem, hogy gondoljátok végig, amikor leírjátok... „

Segítségre lenne szükség...” Együttműködés a szülők, az iskola, a falu, részéről... - senki nem fog oda menni helyetted megoldani a helyzetet! Ezt kívülről nem lehet, fentről parancsba adni sem lehet. Ott a helyben szolgáló lelkipásztornak kell megtalálni a közös hangot, és olyan órákat kell tartani, hogy legyen kedve a gyerekeknek ott lenni, és higgyétek el tudom hogy milyenek sokszor a körülmények, és hogy ez mennyire nehéz... Ezért is lenne jó a továbbképzéseket a többszörösen sérült, vagy hátrányos helyzetű gyermekek irányába terelni... mert erre lesz a legnagyobb szükségünk a jövőben is. Bevonni csak úgy lehet valakit akár egyéneket, akár családokat, ha utánuk megyünk! Ez pedig nem csak a lelkipásztor

feladata, hanem a gyülekezeté, a presbitereké is. Kell, szükséges az imádságos háttér, a számon tartó szeretet, az egymásra való odafigyelés, és ez nem egyszemélyes vállalkozás! Gyülekezetként kell, kellene ebben is szolgálni! Sajnos sokszor azt látom, hogy ebben is magára marad a lelkész.

A konfirmáció kérdése, mint sarkalatos kérdés továbbra is ott volt a jegyzőkönyvben. Ezúton is szeretném megszólítani az illetékeseket, bár tudom, hogy azt az autonómiát, amivel rendelkeznek gyülekezeteink, és lelkészeik nem szívesen adják fel, és vajmi kevés hajlandóság van az egységes, új dolgok bevezetésére. Reménykedjünk, hogy ez hamarosan változik majd, mert amivel kezdtem a beszámolómat az itt is áll! Nagyon megváltozott a gyermekek tanuláshoz, egymáshoz, családhoz, világhoz való viszonyulása. Az a nyelvezet, azok a fogalmak, és sorolhatnánk, hogy mi minden érthetetlen már számukra. Ha el akarjuk érni őket, és meg szeretnénk tartani őket akkor változni, és változtatni kell! Nem a tanításon, hanem a kommunikáción, a módszereken!

Változó világban, élünk, és sajnos napról napra rengeteg negatív információ zúdul ránk. Nehéz megélni a szeretetteljes, reménységgel teli hitünket akkor, amikor mindenki félelmekkel, bizonytalansággal küzd. Ne feledjük el azonban, hogy nekünk olyan Urunk van Akivel állhatjuk a vihart, Aki maga az út az igazság és az élet.

Mezőzombor, 2022. 05. 28.

Czetőné Hegedűs Aranka

Lelkipásztor – Vallástanár Kat. ea.